

μᾶς διαβεβαιώσεως, μετέρχεται γλώσσαν γριφώδη πλήρη διπλωματικῶν ἀοριστολογιῶν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀρκεῖται ἐκάστοτε εἰς τὴν ἐπίδειξιν τοῦ διαβατηρίου του καὶ τὴν ἐπιφώνησιν: Εἴμεθα Ἕλληνες! Πολὺ καλὰ. Οὐδεὶς ἤρνῃθη τὴν Ἑλληνικὴν σας ἰθαγένειαν, ἀλλ' εἶνε γνωστὸν ἐπίσης ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι εἰς πολλὰς κρίσεις περιστάσεις οἱ Ἕλληνες ἀκριβῶς ὥλεσαν τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Γλάδστων, οὐ τὰς διαθέσεις ἀνέμενον νὰ ἰδῶσιν ὀλίγοι μωρόπιστοι, ὠμίλησεν ἤδη ὁ λόρδος Ρότσερρυ, ὁ πρόεδρος τοῦ φιλελληνικοῦ κοιμητηρίου, ὠμίλησεν ἐπίσης. Ὁ λόγος ἀποκαίται τώρα ἀνευ ὑπεκφυγῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας πρέπει νὰ λυθῇ ὁ γλωσσοδέτης, διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τὸ ἔθνος τῆς ἀβεβαιότητος, διὰ νὰ μὴ παθαίνεται καθ' ἐκάστην μεταπίπτων ἀπὸ τῆς ἐλπίδος εἰς τὴν ἀπόγνωσιν, ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν χαύνωσιν. Ἀς ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ὁμιλήσῃ καθαρά, ἀναλογιζομένη ὅτι ὅσον καὶ ἂν διαρκέσῃ ἡ Ἀπόκρεως, πάντοτε ἐπέρχεται ἡ στυγνὴ τεσσαρακοστὴ καταργοῦσα τοὺς μεταμφιεσμοὺς καὶ ἀφαιροῦσα τὰ προσωπεῖα.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μετ' εὐφροσύνης χαιρετίζομεν τοὺς νέους στρατιωτικοὺς προβιβασμούς. Ἐὰν τὸ κάλλιστον τοῦτο προηγούμενον ἐξακολουθήσῃ, ὀλίγα μόνον ἔτη ἀκόμη θὰ χρειασθῶσιν ὅπως φθάσωμεν εἰς τὸ ἀπὸ πολλοῦ ἐπιδιωκόμενον ἰδανικόν τῆς στρατιωτικῆς ἡμῶν μορφώσεως, τὸν καταρτισμὸν στρατοῦ αποτελουμένου ἀποκλειστικῶς ἐκ βαθμοφόρων.

Κατὰ τινὰ εὐρωπαϊκὴν ἐφημερίδα διαπραγματεύσεις διεξάγονται ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν ὅπως παραχωρηθῇ εἰρηνικῶς ἡ Ἡπειρος τῇ Ἑλλάδι ἀντὶ δανείου ὅπερ ἡ τελευταία αὕτη θέλει προμηθεύσῃ τῇ Τουρίᾳ. Κατὰ τὰς πληροφορίες ἡμῶν ἡ κυβέρνησις συνέταξεν ἀπὸ τοῦδε καὶ τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν προσεχῇ σύνοδον τῆς βουλῆς καὶ δι' οὗ διατίθεται ὑπὲρ τοῦ δανείου τούτου ὅλον τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐρχομένου ἔτους.

Μετ' ἐπιτάσεως διεδίδετο κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὅτι προσεχῶς καλοῦνται τέσσαρες νέαι ἡλικίαι ἐφεδρῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα. Πρῶτον, ὅσας ἐγένετο λόγος περὶ προσκλήσεως νέων ἡλικιῶν αὗται ὠρίζοντο εἰς δύο, ἔπειτα κηρύχθησαν εἰς τρεῖς, καὶ τότε ἐγένεον τέσσαρες.

Περὶ Φιλίππου τοῦ Β' τῆς Ἰσπανίας διηγοῦνται ὅτι ὅσῳ περισσοτέρας χώρας ἐκ τῶν κτήσεων τοῦ βασιλείου του ἔχανε, τόσῳ περισσοτέρους τίτλους προσέθετεν εἰς τὸ ὄνομά του. Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦτο φαίνεται καὶ ἡμεῖς, ὅσον χάνομεν καθ' ἡμέραν τὰς περὶ πολέμου ἐλπίδας μας, τόσῳ αὐξάνομεν τὰς πολεμικὰς παρασκευὰς μας.

Ἐίχομεν καὶ μίαν ἐκρηξὴν φωταερίου αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα. Καὶ ἔπειτα λέγουσιν ὅτι ἡ Ἐταιρία αὕτη δὲν φροντίζει πῶς νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ μὲ κάθε τρόπον!

Βλέπουσα καὶ ἀκούουσα τὰ αἰώνια παράπονά μας ὅτι μᾶς τὸ παρέχει ὀλίγον καὶ κακῆς ποιότητος καὶ δὲν μᾶς φωτίζει

ὅπως πρέπει, ἠθέλησε νὰ πλημμυρήσῃ μίαν ἐσπέραν τὴν πόλιν ἀπ᾿ ἐξ ὅλης τῆς πόλεως μετὰ τὰ φλογερά του κύματα διὰ νὰ ἴδῃ ἂν θὰ ἐξακολουθοῦμεν νὰ παραπονούμεθα.

Εὐχαριστοῦμεν! Προτιμῶμεν τὸ σκότος τῶν φανῶν της.

Ὁ Τεμπρο, ἐφημερίς τῆς Βενετίας, ὡς ἐπικεφαλίδά ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ τελευταίου φύλλου της ἔχει μὲ μέγαν μέγαν, ὡς τὰ τοῦ Κηρύξατε τὸν πόλεμον, γράμματα «ΒΑΡΒΑΡΟΙ ΚΑΤΑ ἙΛΛΑΔΟΣ» καὶ κάτωθεν ἄρθρον ὅπερ φαίνεται σχεδὸν κατὰ λέξιν ἀντιγραφή λόγου τινὸς τῶν συλλαλητηρίων μας. Τεμπρο δὲ θὰ εἴπῃ Χρόνος! Μὰ τ' ὄνομα τῶχει!...

Ἡ Νέα Ἐφημερίς ἀγγέλλουσα ὅτι ἐν Σούδα ἐνός τῶν ἐκεῖσε προσωρμισμένων πλοίων τοῦ αὐστριακοῦ στόλου κατέπεσεν ὁ ἰστός καὶ ἐρόνευσεν ἕνα ναύτην, προσθέτει: «Ἴδου καὶ οἰωνοί». Καὶ ἐν τούτοις παρέλειψε νὰ παρατηρήσῃ καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὸν πράγματι σημαντικόν, τὸν ὀλοφάνερον οἰωνὸν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν: Ἐν Μιτυλήνῃ ἀπεβίωσεν ὁ ἐκεῖ ὑποπρόξενος τῆς Ἀγγλίας, φερώνυμος τῷ ἐνταῦθα διαβοήτῳ πρεσβευτῇ, Ροῦμπολδ καὶ αὐτός! Μετὰ τοιαῦτα σημεῖα, δυνάμεθα πλέον νὰμφιβάλλωμεν περὶ τοῦ ἐν τέλει θριάμβου τῆς ὑποθέσεώς μας;

Εἰς ἀναγινώσκει προχθὲς ἐν τῷ καφενεῖῳ Γιαννοπούλου εἰς τὴν Νέαν Ἐφημερίδα:

«Σήμερον ἀνεχώρησαν εἰς Λάρισσαν δύο νέαι συζυγαρχίαι τοῦ πυροβολικοῦ».

Καὶ ἐρωτᾷ ἀφηρημένος:

— Πόσα ἀνδρόγυνα ἀποτελοῦν μίαν συζυγαρχίαν;

Ἀξενόσι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΝ *

ΑΝΑΧΩΡΟΥΝΤΑ

Πρὶν νὰ πᾶς, ὅπου σὲ κράζει ἡ τιμὴ μας κ' ἡ τιμὴ σου,
Πάρε φυλαχτὸ μαζί σου τῆς ἀγάπης τὸ φιλί,
Καὶ ὅτ' ἀβῇ τῆς καρδίᾳς σου χάραξέ την καὶ θυμήσου
Τῇ ὀστερῇ μου συμβουλῇ:

«Τὰ γαλόνια τῆς εἰρήνης ἡμπορεῖ καθένας ν' ἄχῃ.
Τὸ γαλόνι τοῦ πολέμου εἶν' ἀλήθεια ζηλευτό. . .
Κι' ἂν μονάκριβο σὺ τῶχεις - ἡ ζευγάρωσ' το' στή μάχην
Ἡ... ἡ ἔξηλως' το κα' αὐτό!»

Ἐρωτομυθία

